

ב"ה

תעורה

משמחת הנישואין של
שמואל שניאור זלמן וחנה שיחיו
טשעזני

כ"ח סיון ה'תשע"ז

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו, החתן התמים הרב **שמואל שניאור זלמן** והכלה המהוללה מרת **חנה** שיחיו.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה, הידידים והמכרים, שהואילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו, ולברך את החתן והכלה שיחיו ואותנו כולנו בברכת מזל-טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב-לבב הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו – על-יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית זי"ע – בתשורה.

עומדים אנו בתוך השנה לפטירת סב הכלה שתחי', הגאון החסיד הנעלה רב הפעלים, אשר במשך שנים רבות היה מראשי ישיבת תומכי תמימים המרכזית והעמיד תלמידים הרבה בלימוד התורה ובהשפעה חסידית, מעיין, מפלפל ומחדש בנגלה דתורה ועוסק ומתייגע בדא"ח וביעבודה, עסק בצ"צ ועשה רבות למען הכלל ולמען הפרט, הרב התמים ר' **מאיר צבי גרוזמן** ע"ה בעל 'אמרי צבי'.

ראוי הוא מכל הבחינות שתיאור דמותו התורנית-חסידית וקורות חייו ופעלו, וכמובן דברי תורתו שטרם נדפסו, יבואו עלי ספר. ועוד חזון למועד בע"ה.

ב'תשורה' זו, לרגל שמחת הנישואין בשעטו"מ, באו:

א. לקט מתוך אגרות קודש רבות שזכה לקבל מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בע"נייני עבודת ה', עסקנות ציבורית וענייני הישיבה.

ב. ראשי פרקים לתולדות חייו ופעלו בצירוף אי אלו תמונות.

ויהי רצון אשר תיכף ומיד ממש נזכה לקיום היעוד "מהרה ישמע... קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה ומלכנו בראשנו.

משפחת זאיאנץ

ס. פאולן, ברזיל

משפחת טשעזני

ברוקלין, נ"י

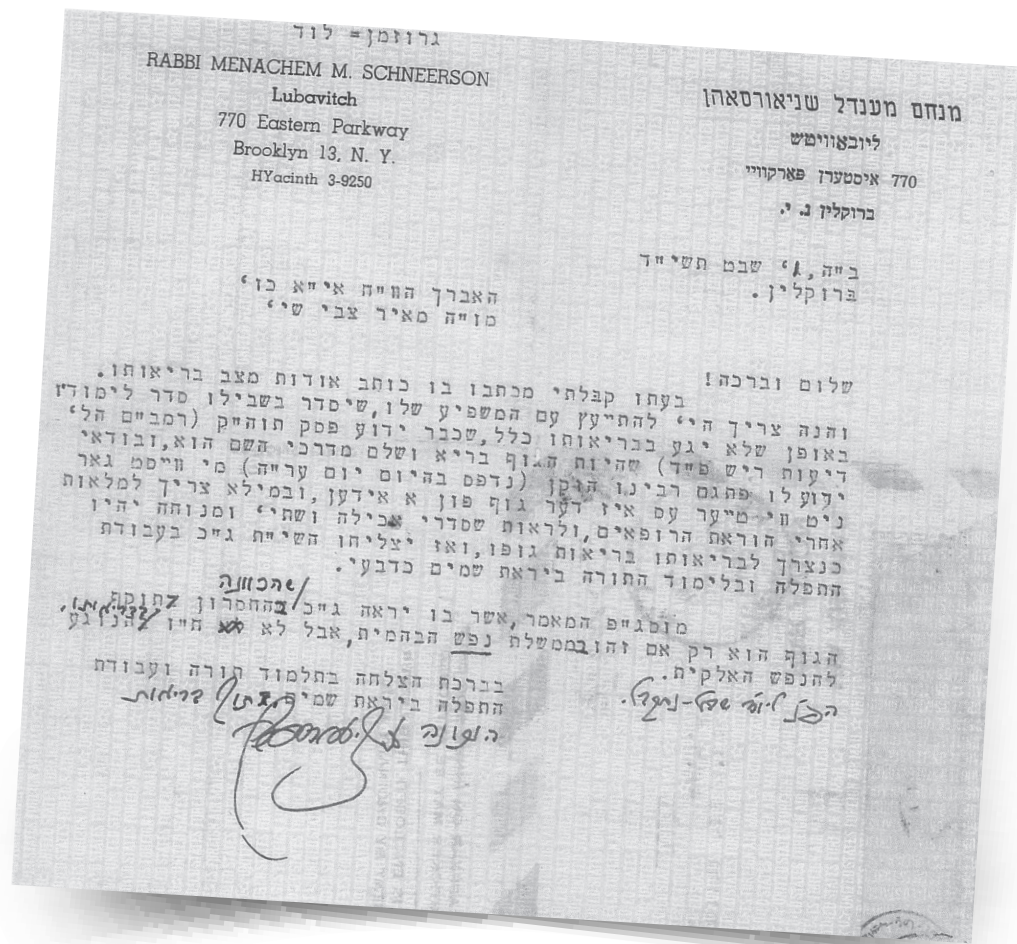
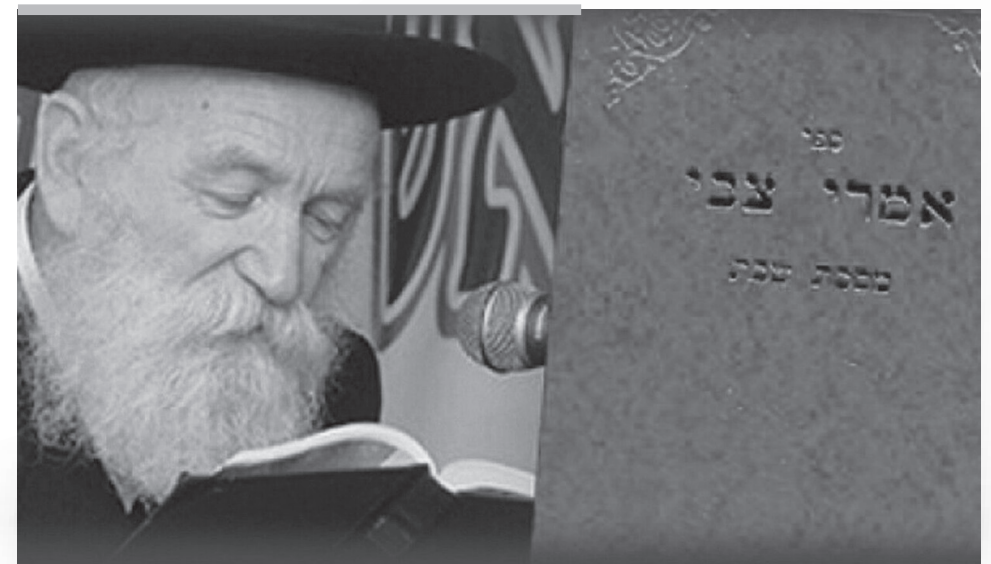
כ"ח סיון ה'תשע"ז

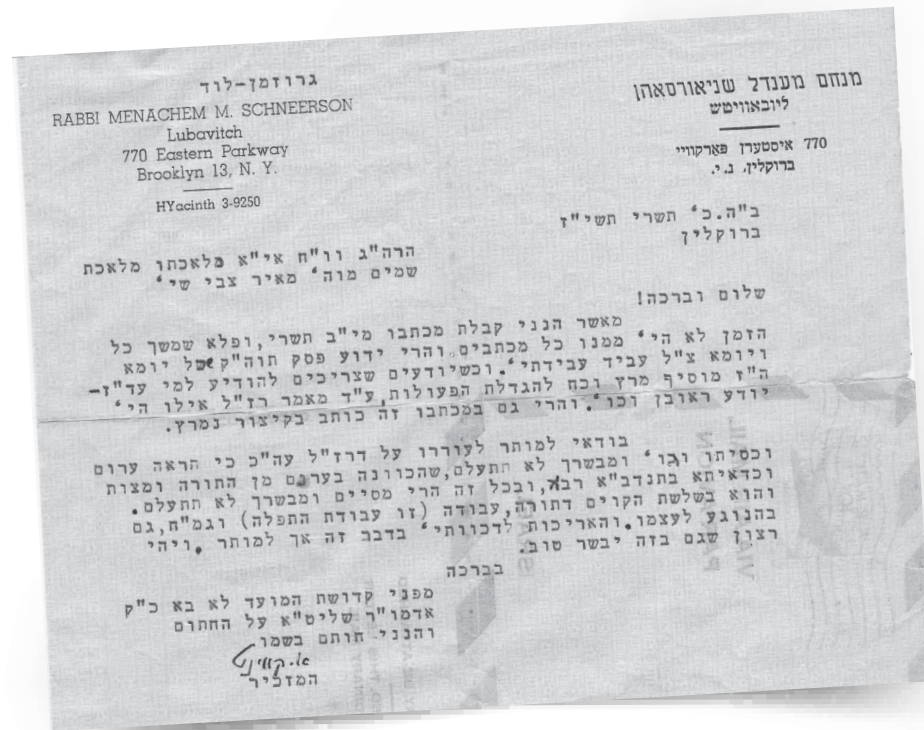
אגרות קודש

לפנינו לקט מתוך אגרות קודש רבות שזכה לקבל מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו סב הכלה - תבדלח"ט - הגאון החסיד הרב התמים ר' מאיר צבי גרוזמן ע"ה, בענייני עבודת ה', דרכי החסידות ועסקנות בתחום החינוך והידורי מצוה וכן הוראות בענייני הפרטיים הן בגשמיות והן ברוחניות.

X. מכתב מו' שבט תשי"ד, בעודנו בחור, אודות העיסוק ב'עבודה' באופן שלא יפגע בשמירת הבריאות. ויצוין כי "מוסגר פה המאמר" הוא מאמר ד"ה באתי לגני תשי"ג. יעוין שם.

באמירת דברי תורה (על רקע ספרו "אמרי צבי")

ב"ה, ו' שבט תשי"ד
ברוקלין.

האברך הו"ח אי"א כו'
מו"ה מאיר צבי שי'
שלום וברכה!

בעתו קבלתי מכתבו בו כותב אודות מצב בריאותו. והנה צריך הי' להתייעץ עם המשפיע שלו, שיסדר בשבילו סדר לימודיו באופן שלא יגע בבריאותו כלל, שכבר ידוע פסק תוה"ק (רמב"ם הל' דיעות ריש פ"ד) שהיות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא, ובודאי ידוע לו פתגם רבינו הזקן (נדפס בהיום יום ער"ה) מי וייסט גאר ניט ווי טייער עס איז דער גוף פון א אידען. ובמילא צריך למלאות אחרי הוראת הרופאים, ולראות שסדרי אכילה ושתי' ומנוחה יהיו כנצרך לבריאותו גופו, ואז יצליחו השי"ת ג"כ בעבודת התפלה ובלימוד התורה ביראת שמים כדבעי.

מוסג"פ המאמר, אשר בו יראה ג"כ שהכוונה בהחסרון דתוקף הגוף הוא רק אם זהו בממשלת **נפש** הבהמית, אבל לא ח"ו בבריאות הנוגע להנפש האלקית.

הפ"נ ליו"ד שבט - נתקבל.

בברכת הצלחה בתלמוד תורה ועבודת התפלה ביראת שמים מתוך בריאות הנכונה (חי"ק)

ב"ה, כ' תשרי תשי"ז
הרה"ג וו"ח אי"א מלאכתו מלאכת שמים מוה' מאיר צבי שי'
שלום וברכה!

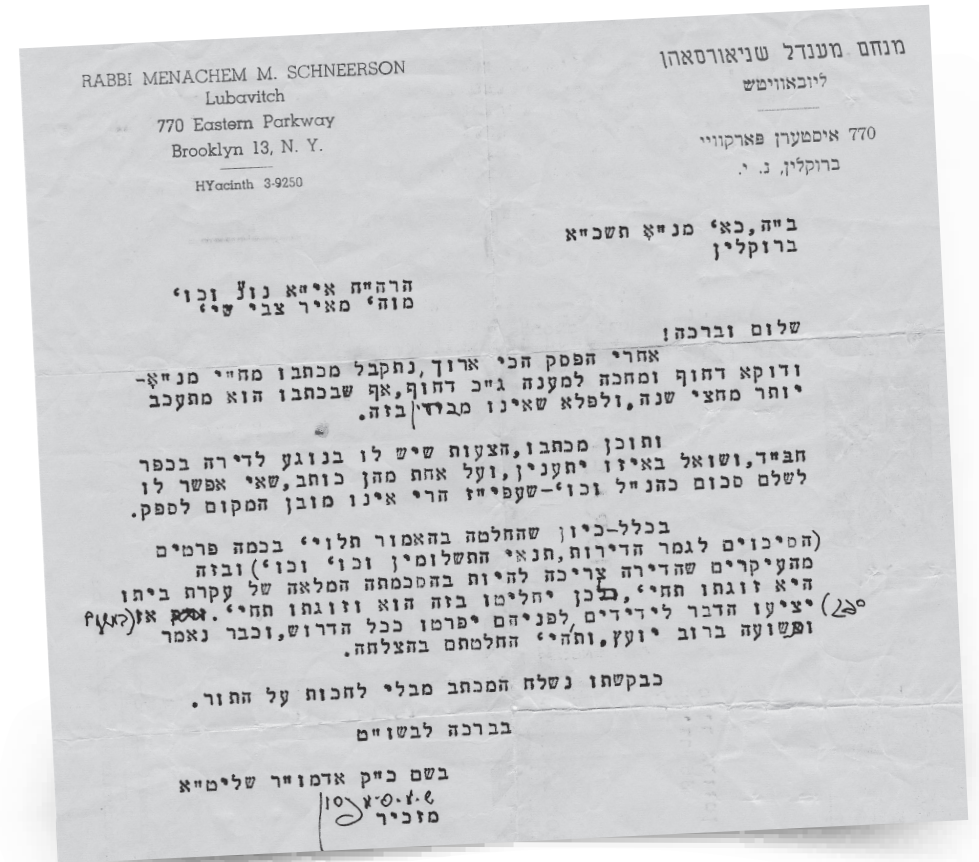
מאשר הנני קבלת מכתבו מי"ב תשרי, ופלא שמשך כל הזמן לא הי' ממנו כל מכתבים והרי ידוע פסק תוה"ק שכל יומא ויומא צ"ל עביד עבידתי'. וכשיודעים שצריכים להודיע למי ע"ד - ה"ז מוסיף מרץ וכח להגדלת הפעולות, ע"ד מאמר רז"ל אילו הי' יודע ראובן וכו'. והרי גם במכתבו זה כותב בקיצור נמרץ.

בודאי למותר לעוררו דרז"ל עה"כ כי תראה ערום וכסיתו וגו' ומבשרך לא תתעלם, שהכוונה בערום מן התורה ומצות וכדאיאת בתנב"א רבא, ובכל זה הרי מסיים ומבשרך לא תתעלם. והוא בשלשת הקוים דתורה, עבודה (זו עבודת התפלה) וגמ"ח, גם בהנוגע לעצמו. והאריכות לדכותי בדבר זה אך למותר, ויהי רצון שגם בזה יבשר טוב.

בברכה
מפני קדושת המועד לא בא כ"ק אדמו"ר שליט"א על החתום והנני חותם בשמו
קווינט, המזכיר

ב. מכתב מכ' תשרי תשי"ז, בהיותו אברך צעיר, אודות חשיבות הכתיבה לרבי והתעוררות לעבודה עם עצמו

ג. מכתב מכ"א מנ"א תשכ"א, מענה מכורט לשאלות אודות קניית בית בכפר חב"ד

ב"ה, כ"א מנ"א תשכ"א
ברוקלין
הרה"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' מאיר צבי שי'
שלום וברכה!

אחרי הפסק הכי ארוך, נתקבל מכתבו מח"י מנ"א - ודוקא דחוף ומחכה למענה ג"כ דחוף, שבכתבו הוא מתעכב יותר מחצי שנה, ולפלא שאינו מבחין בזה.

ותוכן מכתבו, הצעות שיש לו בנוגע לדירה בכפר חב"ד, ושואל באיזו יתענין, ועל אחת מהן כותב, שאי אפשר לו לשלם סכום כהנ"ל וכו' - שעפ"ז הרי אינו מובן המקום לספק.

בכלל - כיון שהחלטה בהאמור תלוי' בכמה פרטים (הסיכויים לגמר הדירות, תנאי התשלומין וכו' וכו') ובזה מהעיקרים שהדירה צריכה להיות בהסכמתה המלאה של עקרת ביתו היא זוגתו תחי', לכן יחליטו בזה הוא וזוגתו תחי'. אז (במקום ספק) יציעו הדבר לידידים, לפנייהם יפרטו ככל הדרוש, וכבר נאמר ותשועה ברוב יועץ. ותהי' החלטתם בהצלחה.

כבקשתו נשלח המכתב מבלי לחכות על התור.
בברכה לבשו"ט

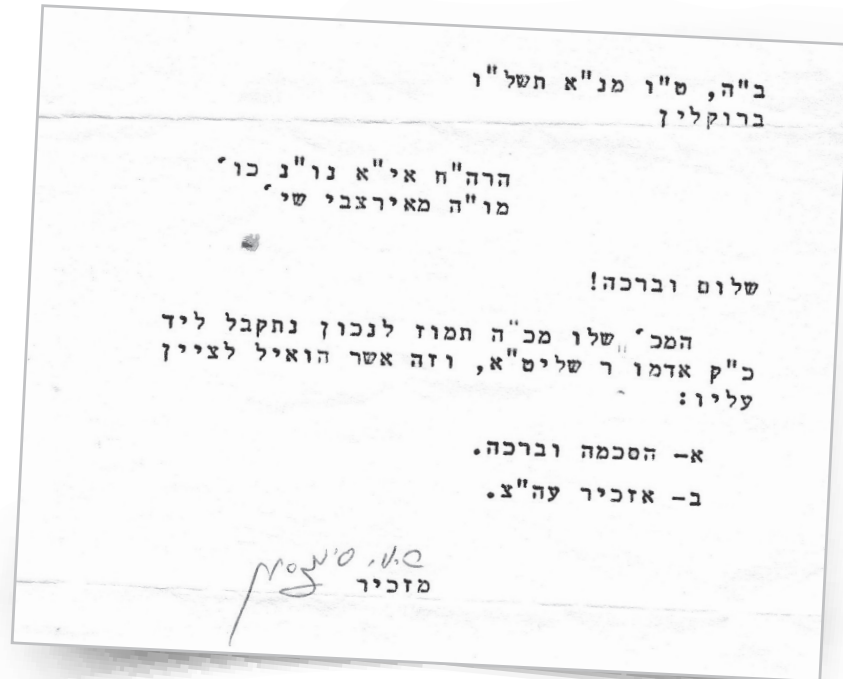
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
ש.מ. סימפסון
מזכיר

ד. מכתב מכ' שבט תשכ"ג, ברכה ליום ההולדת ומענה - "נכונה הסברא וההצעה שיחליף עבוה"ק דעתה - על ההשגחה בסדרי דא"ח (ובמילא, דבור עם הת' שי' בעניני חסידות וכו') ושיעוריו בנגלה בשינוי מע"ע וכו'. ויהא בהצלחה".

יש לציין שבאותה תקופה כיתות הישיבה גדולה עברו מלוד לכפר חב"ד והתעורר צורך להוסיף בצוות הישיבה ובמסגרת זו הציעה לו הנהלת הישיבה השגחה בדא"ח, לאחר שכשבע שנים כבר לימד שיעורים בנגלה. הרב גרוזמן כתב על כך לרבי ועל הצעה זו בא המענה הנ"ל. בסופו של דבר, ההצעה שיהיה משגיח בדא"ח לא יצאה אל הפועל (לאחר שהנהלה המורחבת של הישיבה חזרה בה מההצעה, מסיבות שאינן ברורות).

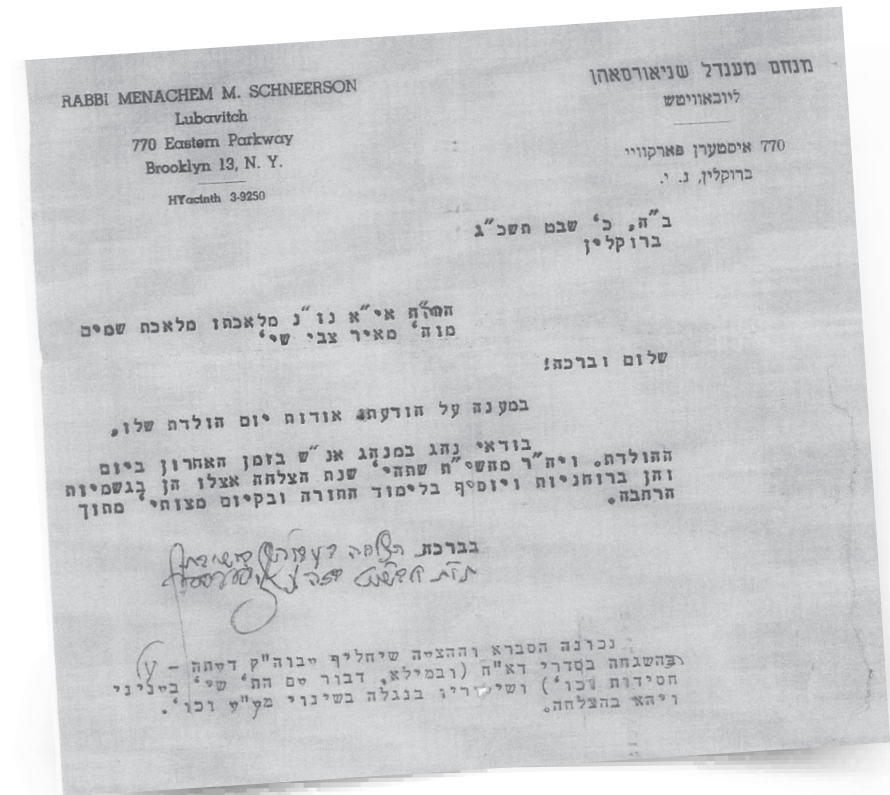
ה. מכתב מיום ט"ו מנ"א תשל"ו, 'הסכמה וברכה' ואזכיר על הציון, במענה למכתבו.

יש לציין (ולשער שבהקשר זה בא המענה שלפנינו) שבאותה תקופה (לערך) נתמנה הרב גרוזמן ע"ה למנהל רוחני של ישיבת תומכי תמימים המרכזית בכפר חב"ד בארה"ק ת"ו, תפקיד בו פעל כעשר שנים, ובהמשך עסק בהקמת סניף לישיבה המרכזית בנחלת הרב חב"ד אשר פעל כמה שנים ובו עסק הרב גרוזמן עם התל' הן בנגלה והן בדא"ח.

ב"ה, ט"ו מנ"א תשל"ו
ברוקלין
הרה"ח אי"א נו"נ כו'
מוה' מאיר צבי שי'
שלום וברכה!

המכ' שלו מכ"ה תמוז לנכון נתקבל ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א, וזה אשר הואיל לציין עליו:
א - הסכמה.
ב - אזכיר עה"צ.
ש. מ. סימפסאן
מזכיר

ב"ה, כ' שבט תשכ"ג
ברוקלין
הרה"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים
מוה' מאיר צבי שי'
שלום וברכה!

במענה על הודעתך אודות יום הולדת שלום.
בודאי נהג במנהג אנ"ש בזמן האחרון ביום ההולדת. ויה"ר מהשי"ת שתהי' שנת הצלחה אצלו הן בגשמיות והן ברוחניות ויוסיף בלימוד התורה ובקיום מצותי' מתוך הרחבה.
בברכת הצלחה בעבוה"ק בישיבת תו"ת ולבשו"ט בזה
(חי"ק)
נכונה הסברה וההצעה שיחליף עבוה"ק דעתה - על ההשגחה בסדר דא"ח (ובמילא, דיבור עם הת' שי' בעניני חסידות וכו') ושיעוריו בנגלה בשינוי מע"ע וכו'.
ויהא בהצלחה

1. מכתב כללי-פרטי מערב ש"ק פי עקב, כ"ף מנחם אב, ה'תשכ"ו אל "ועדת הגנרטור" [לאספקת חשמל בשבת ללא חשש חילול שבת] בכפר חב"ד, ענין שהרב גרוזמן ע"ה עסק בו הרבה בעידודו של הרבי. ובסופו הוספה בכת"ק: **נתאכזבתי רבות מה"פעולות" בענין הגנרטור. קיויתי שבכח"ב יוקם שבת א' קודם, ומאו עברו כו"כ חדשים! וסו"ס באו בשאלה ... הלקנות גנרטור! ואעפ"כ (וכולי האי וכו') כותב הנני עוה"פ ויה"ר שעכ"פ עתה לא יהיו דב"ט): המענה לשאלתם - בפרש"י בלק (כב, ז): באם יקנוהו בשנה הזאת (תומ"י לקבלת מכ' זה) יש בזה ממש, ואם כו'.**

[וזה לשון רש"י שם על הכתוב 'וקסמים בידם': "... קסם זה נטלו בידם זקני מדין, אמרו אם יבוא עמנו בפעם הזאת, יש בו ממש, ואם ידחנו אין בו תועלת"]. ויש לציין שבהמשך אכן הוקם גנרטור לאספקת החשמל בשבתות וחגים בכפר חב"ד.

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ערב ש"ק פ' עקב,
כ"ף מנחם אב, ה'תשכ"ו
ברוקלין, נ.י.

ועדת הגנרטור
בכפר חב"ד
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם מיום מ"ז מנ"א (א"ה) ויהי רצון שיבטח טוב בחוכמתם, וכבראש שבעה זה: ושמו ה' אלקיך לך גו' וברכך גו' ברוך תהי' מכל העמים גו' ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך גו' אשר "ואכלת ושבעת" - גם (מרמד ו) כולל כל מה שמפרט אה"כ (בהאזרה "השמו לך"): תאכל ושבעה ובהים טובים חבנו וישבת. וכל אשר לך ירבה,

וכביאור הזהר בפרשתנו ב(נוסח ו) ענין הברכה: ברוך דא רזא דמקורא עילאה מכלא לארקא ולאמשכא ולאנהרא כל בוציניו.

ונפ"ש אאמו"ר: הג' לשונות לארקא לאמשכא לאנהרא, י"ל כי ברוך שהוא רזא דמקורא עילאה, דהיינו יסוד אבא, הנה חכ' הוא יו"ד שבשם, שיש בזה ג' בחי' והם הג' אותיות יו"ד, י' נקודה, ו' קו, ד' שטח, ורומזים ג"כ על הב"ד, כי חכ' כולל בינה ודעת ג"כ, י' חכ' ו' דעת, ד' בינה, זהו לארקא מ"ל, ולאמשכא מו', ולאנהרא מד', כי הארת אור הוא בהתפשטות והיינו שטח. עכ"ל,

אשר בפשוטו של דבר הוא - שיהי' לארקא ויהגלה מקור העליון של הברכה עצם הברכה (ולא הארה לבד) ויומשך למטה מטה ותאיר הברכה העליונה בכל הענינים לפרטיהם.

(וכאמור בכתוב) עד אשר - ושבעת.

הגנרטור, ויהי רצון שיהי' יוקם שבת א' קודם, ומאו עברו כו"כ חדשים! וסו"ס באו בשאלה ... הלקנות גנרטור! ואעפ"כ (וכולי האי וכו') כותב הנני עוה"פ ויה"ר שעכ"פ עתה לא יהיו דב"ט): המענה לשאלתם - בפרש"י בלק (כב, ז): באם יקנוהו בשנה הזאת (תומ"י לקבלת מכ' זה) יש בזה ממש, ואם כו'.

ב"ה, ערב ש"ק פ' עקב,
כ"ף מנחם אב, ה'תשכ"ו
ברוקלין, נ.י.

ועדת הגנרטור
בכפר חב"ד
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם מיום מ"ז מנ"א (א"ה) ויהי רצון שיבטח טוב בחוכמתם, וכבראש שבעה זה: ושמו ה' אלקיך לך גו' וברכך גו' ברוך תהי' מכל העמים גו' ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך גו' אשר "ואכלת ושבעת" - גם (מרמד ו) כולל כל מה שמפרט אה"כ (בהאזרה "השמו לך"): תאכל ושבעה ובהים טובים חבנו וישבת. וכל אשר לך ירבה,

וכביאור הזהר בפרשתנו ב(נוסח ו) ענין הברכה: ברוך דא רזא דמקורא עילאה מכלא לארקא ולאמשכא ולאנהרא כל בוציניו.

ונפ"ש אאמו"ר: הג' לשונות לארקא לאמשכא לאנהרא, י"ל כי ברוך שהוא רזא דמקורא עילאה, דהיינו יסוד אבא, הנה חכ' הוא יו"ד שבשם, שיש בזה ג' בחי' והם הג' אותיות יו"ד, י' נקודה, ו' קו, ד' שטח, ורומזים ג"כ על הב"ד, כי חכ' כולל בינה ודעת ג"כ, י' חכ' ו' דעת, ד' בינה, זהו לארקא מ"ל, ולאמשכא מו', ולאנהרא מד', כי הארת אור הוא בהתפשטות והיינו שטח. עכ"ל,

אשר בפשוטו של דבר הוא - שיהי' לארקא ויהגלה מקור העליון של הברכה עצם הברכה (ולא הארה לבד) ויומשך למטה מטה ותאיר הברכה העליונה בכל הענינים לפרטיהם.

(וכאמור בכתוב) עד אשר - ושבעת.

הגנרטור, ויהי רצון שיהי' יוקם שבת א' קודם, ומאו עברו כו"כ חדשים! וסו"ס באו בשאלה ... הלקנות גנרטור! ואעפ"כ (וכולי האי וכו') כותב הנני עוה"פ ויה"ר שעכ"פ עתה לא יהיו דב"ט): המענה לשאלתם - בפרש"י בלק (כב, ז): באם יקנוהו בשנה הזאת (תומ"י לקבלת מכ' זה) יש בזה ממש, ואם כו'.

ב"ה, ערב ש"ק פ' עקב,
כ"ף מנחם אב, ה'תשכ"ו
ברוקלין, נ.י.

ועדת הגנרטור
בכפר חב"ד
ה' עליהם יהיו

2. מכתב מיום ט"ו אייר תשכ"ח להנהלת התלמוד תורה בכפר חב"ד אודות שפת הלימודים וחינוך התלמידים ליראת שמים וחסידות, עניין שהרב גרוזמן ע"ה עסק בו רבות (והמכתב המקורי נשמר בידו)

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ש"ו אייר, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה:
מאשר אני קבלת המכתבים ונקודתם-שאלת השפה בה ילמדו עם התלמידים של התלמוד תורה, וכפי המענה בשיחה השלפונית, דעתי אשר כיון שיקר תכלית התלמוד תורה הוא לחבן התלמידים ביראת השם ודאחבתו וללמדם תורת השם ומצותיו, אשר ארוכה מארץ מדין ורחבה מני ים, שלכן הזהירונו כל כך חכמינו ז"ל מביטול תינוקות של בית רבן ועד שאסרוהו אפילו לבנין בהמ"ק, הנה על פי האמור מובן שהשפה בה ילמדו התלמידים לא זהו העיקר, כי אם נקודת האמרות-איעילות והרבוזי בכמות ובאיכות בידיעת התורה ומצותיה.

[כן מובן שבמקום שפת הלימודים יש לה השפעה על עניני יראת שמים וכיו"ב, אזי גם לקביעות השפה חשיבות בהתאם לזה].

(ב) מובן ג"כ שבאמצע שנת הלימודים אינו ענין לשנות שפת הלימודים ומכסה וכמה טעמים] באם אין הכרח מוחלט לעשות השנוי.

(ג) בתנאים מסויימים כשההורים רוצים לקבוע שפת הלימודים, ובתנאי הנ"ל-סאין בזה שייכות לייש ועניני שו"ע וכו', אזי אין לכפות על ההורים שפת הלימוד בה ילמדו את בניהם, כי אם להסביר להם, אם אינם פועקים בשעותיהם; וכמו בענינים דומים-קובעים שפת הלימודים כדעת רוב ההורים שאחרי רבים להטות.

(ד) נקודה מיוחדת בכפר חב"ד, אשר לעצרי הכי גדול, נופלים על המציאה" לעשות מכל ענין סלע מחלוקת ופירוד הלכות, והרי זוהי אומנתו של הקלוגיקער להלביש כל ענין באיגזאל של י"ש וכו'. וכן כנראה מסגנון מכתבי הנהלה והתורים קרה זה בנידון דידן. שלכן כדאי חיפוש לאור הכר, נר הוי' נשפת אדם, מה הם הנימוקים של כל אחד מהלוקחים חלק במחלוקת חדשה זו.

הסיכום מכל האמור, שגם בשיחה השלפונית לא היי' מסמע שרוצים לשנות תיכף ומיד, וכנ"ל-אינו ענין באמצע שנת הלימודים. וכיון שעד תחילת שנת הלימודים הבאה הרי עוד כמה זמן בשביל עריכת חשבון הנפש וכו'ל כני"ל, ידונו עוד הפעם בטמיכות לשנת הלימודים הבאה על כל הבעי', דיין מיוסד על הנקודה אודות מטרות התיית כנ"ל.

ומה שמזכירים מעלות מיוחדות בנוגע לשפת אידית, צריך עיון אם רכישת מעלות אלו היי' מתפקיד התיית או מחובתם של ההורים והאווירה בבית, וק"ל. ואחרון עיקר הבא לקמן:

פלא גדול על שאין מזכירים כלל על ענין עיקרי בנוגע לתלמידי התיית, והוא שמכסה צדדים הגיעתני שפועה לא שובה וכו'. בנוגע להנהגת תלמידי התיית, ובפרט בימי השבת קדש ויו"ט, וגם ערב שיק ויו"ט. ועדיין הנהגתם בכייה"ב גם בימות החול. ואף שחלק האחזריות בזה הוא גם על מלפדי

מארץ מדה ורחבה מני ים, שלכן הזהירנו כל כך חכמינו ז"ל מביטול תינוקות של בית רבן ועד שאסרוהו אפילו לבנין ביהמ"ק,

הנה על פי האמור מובן שהשפה בה ילמדו התלמידים לא זהו העיקר, כי אם נקודות האמורות - ליעילות והרבות בכמות ובאיכות בידיעת התורה ומצותי'.

[כן מובן שבמקום ששפת הלימודים יש לה השפעה על עניני יראת שמים וכיו"ב, אזי גם לקביעות השפה חשיבות בהתאם לזה].

(ב) מובן ג"כ שבאמצע שנת הלימודים אינו ענין לשנות שפת הלימודים ומכמה טעמים [באם אין הכרח לעשות השנוי].

(ג) בתנאים מסויימים כשהורים רוצים לקבוע שפת הלימודים, ובתנאי הנ"ל - שאין בזה שייכות ל"ש ועניני שו"ע וכו', אזי אין לכפות על ההורים שפת הלימוד בה ילמדו את בניהם, כי אם להסביר להם, אם אינם צודקים בטענותיהם; וכמו בענינים דומים - קובעים שפת הלימודים כדעת רוב ההורים שאחרי רבים להטות.

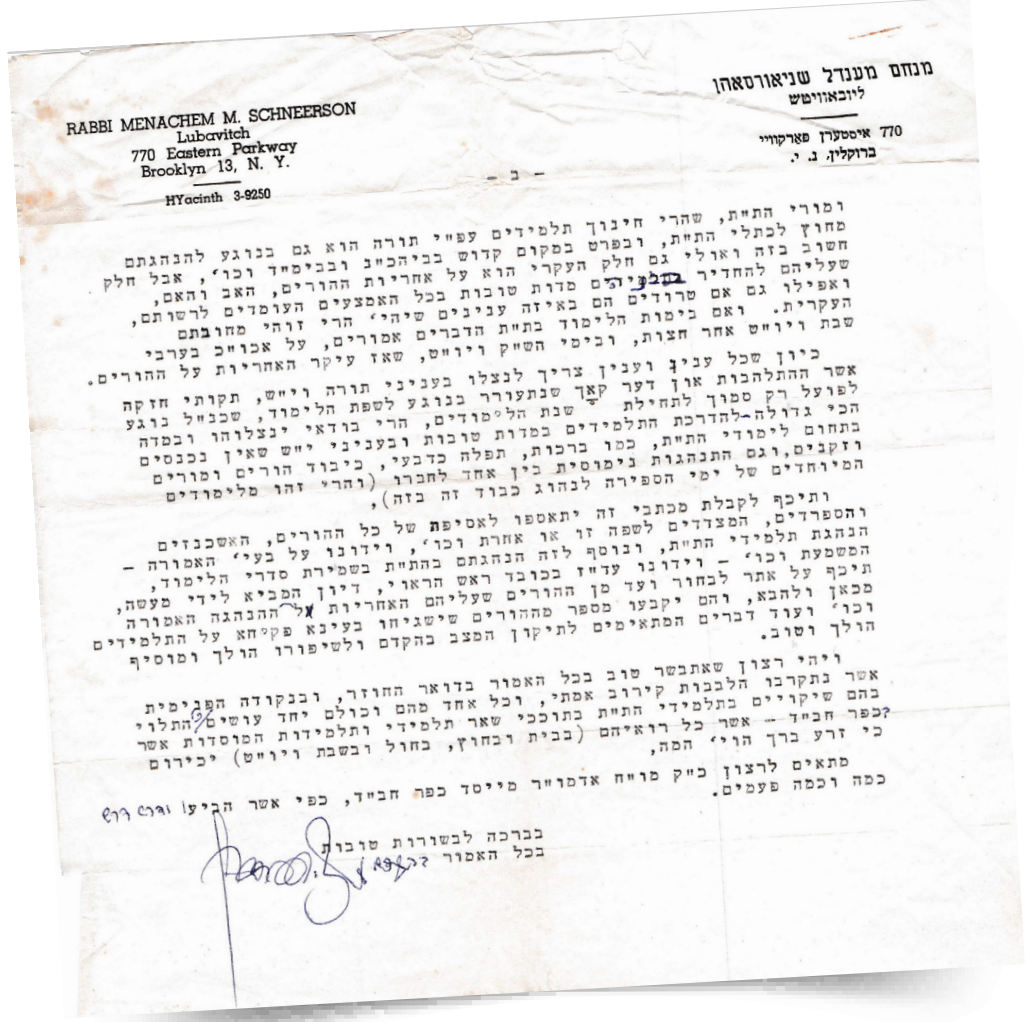
(ד) נקודה מיוחדת בכפר חב"ד, אשר לצערי הכי גדול "נופלים על המציאה" לעשות מכל ענין סלע מחלוקת ופירוד הלבבות, והרי זוהי אומנתו של הקלוגינקער להלביש כל ענין באיצטלא של י"ש וכו'. וכנראה מסגנון מכתבי ההנהלה וההורים קרה זה בנידון דידן. שלכן כדאי חיפוש לאור הנר, נר הוי' נשמת אדם, מה הם הנימוקים של כל אחד מהלוקחים חלק במחלוקת חדשה זו.

הסיכום מכל האמור, שגם בשיחה הטלפונית לא הי' משמע שרוצים לשנות תיכף ומיד, וכנ"ל - אינו ענין באמצע שנת הלימודים. וכיון שעד תחילת שנת הלימודים הבאה הרי עוד כמה זמן בשביל עריכת חשבון הנפש וכולי כנ"ל, ידונו עוד הפעם בסמיכות לשנת הלימודים הבאה על כל הבעי', דיון מיוסד על הנקודה אודות מטרת הת"ת כנ"ל.

ומה שמזכירים מעלות מיוחדות בנוגע לשפת אידיש, צריך עיון אם רכישת מעלות אלו היא מתפקיד הת"ת או מחובתם של ההורים והאווירה בבית, וק"ל.

ואחרון עיקר הבא לקמן:

פלא גדול על שאין מזכירים כלל על ענין עיקרי בנוגע לת"ת, והוא שמכמה צדדים הגיעתני שמועה לא טובה וכו' בנוגע להנהגת תלמידי הת"ת, ובפרט בימי השבת קדש ויו"ט, וגם ערב ש"ק ויו"ט. ועד"ז הנהגתם בביהכ"נ גם בימות החול. ואף שחלק האחריות בזה הוא גם על מלמדי ומורי הת"ת, שהרי חינוך תלמידים עפ"י תורה הוא גם בנוגע להנהגתם מחוץ לכתלי הת"ת, ובפרט במקום קדוש בביהכ"נ ובבימ"ד וכו', אבל חלק חשוב בזה ואולי גם חלק העיקרי הוא על אחריות ההורים, האב והאם שעליהם להחדיר בבניהם מדות טובות בכל האמצעים העומדים לרשותם, ואפילו גם אם טרודים הם באיזה ענינים שיהיה הרי זוהי מחובתם העקרית. ואם בימות הלימוד בת"ת הדברים אמורים, על אכו"כ בערבי שבת ויו"ט אחר חצות, ובימי הש"ק ויו"ט,

ב"ה, ט"ו אייר, ה'תשכ"ח
ברוקלין נ.י.

כבוד הנהלת התלמוד תורה בכפר חב"ד
באה"ק ת"ו ב"ב ע"י משיח צדקנו
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

מאשר אני קבלת המכתבים ונקודתם - שאלת השפה בה ילמדו עם התלמידים של התלמוד תורה,

וכפי המענה בשיחה הטלפונית, דעתי אשר כיון שעיקר תכלית התלמוד תורה הוא לחנך התלמידים ביראת השם ואהבתו וללמדם תורת השם ומצותיו, אשר ארוכה

שאז עיקר האחריות על ההורים.

כיון שכל ענין וענין צריך לנצלו בעניני תורה וי"ש, תקותי חזקה אשר התלהבות און דער קאָך שנתעורר בנוגע לשפת הלימוד, שכנ"ל נוגע לפועל רק סמוך לתחילת שנת הלימודים, הרי בודאי ינצלוהו ובמדה הכי גדולה - להדרכת התלמידים במדות טובות ובעניני י"ש שאין נכנסים בתחום לימודי הת"ת, כמו ברכות, תפלה כדבעי, כיבוד הורים ומורים וזקנים, וגם התנהגות נימוסית בין אחד לחברו (והרי זהו מלימודים המיוחדים של ימי הספירה לנהוג כבוד זה בזה),

ותיכף לקבלת מכתבי זה יתאספו לאסיפה של כל ההורים, האשכנזים והספרדים, המצדדים לשפה זו או אחרת וכו', וידונו על בעי' האמורה - הנהגת תלמידי הת"ת, ובנוסף לזה הנהגתם בהת"ת בשמירת סדרי הלימוד, המשמעת וכו' - וידונו עד"ז בכבוד ראש הראוי, דיון המביא לידי מעשה, מכאן ולהבא, והם יקבעו מספר מההורים שישגחו בעינא פקחא על התלמידים וכו' ועוד דברים המתאימים לתיקון המצב בהקדם ולשיפורו הולך ומוסיף הולך וטוב.

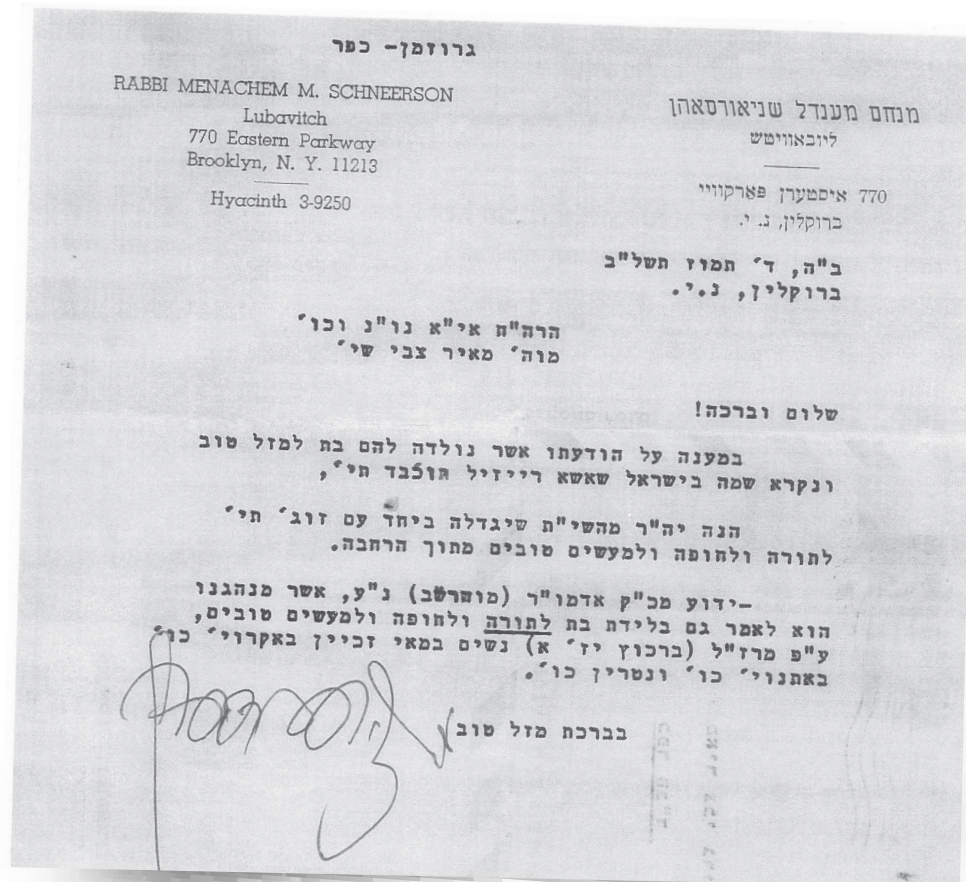
ויהי רצון שאתבשר טוב בכל האמור בדואר החוזר, ובנקודה הפנימית אשר נתקרבו הלבבות קירוב אמתי, וכל אחד מהם וכולם יחד עושים כל התלוי בהם שיקויים בתלמידי הת"ת בתוככי שאר תלמידי ותלמידות המוסדות אשר בכפר חב"ד - אשר כל רואיהם (בבית ובחוץ, בחול ובשבת ויו"ט) יכירום כי זרע ברך הוי' המה,

מתאים לרצון כ"ק מו"ח אדמו"ר מייסד כפר חב"ד, כפי אשר הביעו ודרש דרש כמה וכמה פעמים.

בברכה לבשורות טובות בכל האמור בהקדם.

(חי"ק)

ת. מכתב מיום ד' תמוז תשל"ב, ברכה להולדת הבת שאשא רייזל יוכבד תחי, אם הכלה תחי

תולדות חיים

ראשי פרקים לתולדות חייו ופעלו של הגאון החסיד הרב מאיר צבי גרוזמן ע"ה, סב הכלה שתחי'

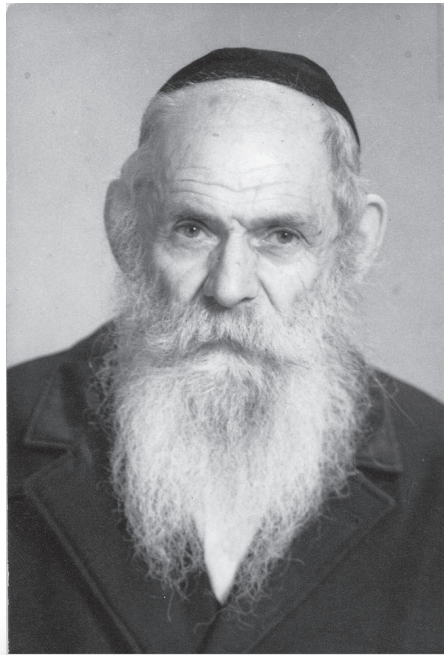
הגאון החסיד הרב התמים ר' מאיר צבי גרוזמן ע"ה, נולד במוסקבה ב"ז שבט תרצ"ד, בעיצומם של ימי הרדיפות הקשות מצד השלטון הקומוניסטי, לאביו הרה"ח ר' מרדכי ע"ה, מחסידי הוסיאטין, לבית רוזין, שהתחבר עם אנ"ש חסידי חב"ד בעיר, כמו יהודים חסידיים רבים אחרים, והיה מבאי בית הכנסת החסידי במארינה רוסצ'ה. המוהל של בנו מאיר צבי היה חסיד חב"ד ידוע - הרה"ח התמים ר' דובער לברטוב ("בערל קאבילאקער") ז"ל הי"ד.

למרות הימים הקשים כל-כך לקיום חיים יהודיים-טהורים, עשה אביו ככל יכולתו שבנו יימצא ויספוג תורה וקדושה בסביבה חסידית. עודנו ילד רך בשנים, היה אביו מביא אותו מעת לעת לבית הכנסת החסידי במארינה רוסצ'ה והאוירה הייחודית נחרטה בליבו. יצוין גם כי דודו אחי אביו, הרה"ח ר' אהרן גרוזמן ע"ה, היה מנאמני היהדות במוסקבא ועוסק בצ"צ, ובין השאר בניהול ענייני בית הכנסת מארינה רוסצ'ה וזכה לשבת במאסר אצל הבולשביקים עבור פעילותו. גם אביו ר' מרדכי עצמו, היה אחד הפעילים הנמרצים בבית הכנסת ובשמירת וביסוס היהדות במוסקבה באותם ימים (יש הרבה מה לספר על כך, ועוד חזון למועד בע"ה).

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, נדדה משפחת גרוזמן, כרבים אחרים, מזרחה לעמקי רוסיה, כדי להתרחק עד כמה שאפשר מאזורי הקרבות. בנדודיהם הגיעו לסמרקנד שם התרכז באותם ימים ציבור גדול של פליטים, בהם רבים מאנ"ש חסידי חב"ד מכל רחבי רוסיה כשבתוכם כמה וכמה מגדולי החסידים.

בעוד הוריו ושאר בני המשפחה ממשיכים ומרחיקים עד סטלינאבאד (היא דושנבה -בירת טאדז'יקיסטאן), מאיר צבי, שהיה מכוונה בחיבה מאנק'ע, והיה בסך הכל כבן תשע או עשר, נשאר לבדו בסמרקנד, כדי ללמוד תורה ולקבל חינוך חסידי בחיידר' של ישיבת תומכי תמימים שפעלה באותם ימים במקום. סודרה לו אכסניה בבית אחת המשפחות ואת ארוחותיו היה אוכל 'ימים', היינו 'יום' אצל משפחה פלונית ו'יום' אצל משפחה אחרת, כפי שהיה מקובל אז. בהיותו ילד עדין וביישן, לא אכל כדי צרכו. ב'ימים' שאכל בבית משפחת המשפיע ר' ניסן נמנוב ע"ה, זוגתו של ר' ניסן שהבחינה כי הילד כמעט לא אוכל, לא היתה מוותרת, והיתה יושבת לצידו ומאכילה אותו עד שישבע.

עודנו נער חשקה נפשו בתורה וכבר מילדותו למד בשקידה ובהבנה טובה. כשנשאל על כך פעם, סיפר כי את יסודות לימוד פשט הגמרא קיבל מאביו ר' מרדכי ע"ה (שבילדותו למד כנראה בבית ובחיידר העירתי בסמוטריץ'-אוקראינה בלבד, ולא בישיבה - עקב צוק העיתים). כן היה רגיל לומר כי הוא מכיר טובה למלמדים שלו בסמרקנד, החסיד ר' מיכאל

המשפיע הרה"ח ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה

של הימים ההם, לוד נחשבה קצת רחוקה מבית הוריו ברמת גן ובשלב מסוים אביו חכך בדעתו אולי מהראוי כי בנו המוכשר והשקדן ילמד באחת הישיבות הנחשבות בבני ברק, כפי שעשו חלק מנכבדי אנ"ש בימים ההם עם בניהם. כך גם יהיה קרוב לבית וגם, כך היתה הסברא, עתידו התורני-למדני מובטח יותר. משנודע הדבר למשפיע הרש"ח קסלמן, הוא טרח ונסע לבית הוריו לרמת גן, שוחח עם האב באריכות והצליח לשכנע אותו להשאיר את בנו היקר בתומכי תמימים, תוך שהרש"ח מבטיח לו כי בע"ה יראה ממנו נחת הן בנגלה והן בדא"ח.

בינתיים מאיר הצעיר שקד על התורה ועל העבודה והיה מתייגע בעבודת ה' באתכפיא באכילה ושתייה ובתפילה באריכות עד כדי כך שהיה חשש לבריאותו והרבי כתב לו כמה מכתבי הדרכה כיצד לעסוק בעבודה' כראוי ובמקביל לשמור על הבריאות.

כאשר הרב הגאון רבי ברוך שמעון שניאורסאהן התמנה לראש ישיבה בישיבה בלוד, הרב גרוזמן היה לאחד מתלמידיו הכי קרובים ולאורך השנים ראה בו אחד מרבותיו המובהקים בנגלה וגם בהנהגה הראויה במידות טובות, דרך ארץ ומסירות לתלמידים.

הגרב"ש שניאורסון חיבב אותו והחשיב אותו עד כדי כך שבשלב מסוים מצא לנכון לבוא לבית אביו ברמת גן ולחלוק עם האב ר' מרדכי את החששות שלו שמא ההשפעה של הרש"ח על בנו לעסוק בלימוד החסידות ודרכיה, ובעבודה שבלב, מגעת עד כדי כך שהדברים עלולים לפגוע בהתפתחות שלו בנגלה...

כך המשיך והתעלה בתורה ועבודה בשנים השישייה היתה בפרדס וכן בהמשך, כשהישיבה עברה לתחנת הרכבת, כשהוא קונה תורה וחסידות מרבותיו וגם בדיבוק חברים עם טובי ומצויני התמימים דאז ובהם אלה שלימים כיהנו יחד אתו בישיבה כמו הרב הגאון ר' יעקב כץ ע"ה, המשפיע הרב משה נפרסטק ע"ה ועוד רבים וטובים כמו השליח הרב נחמן סודק ע"ה, ר' דוד מורוזוב הי"ד, ויבלחט"א - הרב הגאון ר' משה לנדא שי', השליח הרב גרשון מענדל גרליק שי', הגאון החסיד הרב ישראל פרידמן שי' ונוספים. קשר ייחודי מאוד היה לו עם רעהו הטוב, התמים הקדוש ישראל דברוסקין הי"ד שהצטיין ברגש עמוק של התקשרות לרבי (והיה רגיל לשיר ניגון נוגע ללב על הכתוב 'מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכונה' במשמעות של שאיפה ותשוקה לנסוע לרבי).

טייטלבוים ע"ה והחסיד ר' לייב איידלמן ע"ה שלימדו אותו ואת בני-גילו ממשפחות החסידים גפ"ת באופן נעלה ועיוני לפי גילם, בימים קשים ובתנאים לא תנאים.

מאותם ימים בסמרקנד נחקק בזכרונו מראה התפילה באריכות ביום השבת של כמה מגדולי חסיד-חב"ד, במניין הליובאוויטשי. כמו גם ההווי היהודי והחסידי הכללי ששרר בסמרקנד בימים ההם, בהתקבץ פליטים רבים מחוגים תורניים וחסידיים שונים מרחבי רוסיה ואף מכולין וליטא.

בהיותו כבן שתים עשרה, יצאה גם משפחת גרוזמן מרוסיה ב"ציאת לבוב' המפורסמת בה משפחות רבות מאנ"ש עשו את דרכן אל עברו השני של מסך הברזל הסובייטי, תוך התחזות לאזרחי פולין השבים למולדתם עם תום המלחמה.

דרך פולין וצ'כיה, הגיעו למחנה-פליטים בעיירה וועגשייד באוסטריה, שם חגגו לנער מאיר-צבי את חגיגת הבר-מצווה, ולאחר מכן עשתה משפחת גרוזמן את דרכה, דרך איטליה, לארץ הקודש.

הימים היו ימי שלטון המנדט הבריטי והמסע לארץ היה באניית מעפילים. הספינה התגלתה ע"י הבריטים שנהגו להגלות את המעפילים לקפריסין, וכך אירע גם לנוסעי אניה זו. בזכות ברכה מיוחדת שקיבלה עבור ר' מרדכי אחותו הגדולה, מרת רבקה ז"ל הלפרין (אשת ר' פנחס ע"ה ששימש אז כשו"ב בעתלית) מרבו הרה"ק האדמו"ר רבי ישראל מהוסיאטין שהיה אז בתל אביב, ניצלה משפחת גרוזמן מהגליה זו בדרך נס, כשמרת גרוזמן שהיתה בחודש החמישי להריונה מצליחה לשכנע רופא צבאי בריטי כי נתקפה צירי-לידה... הלה שתחום התמחותו כרופא בצבא לא ממש כלל נושאים אלה, חשש לשאת באחריות למקרה המיוחד, וכך התאפשר למשפחה כולה לרדת מהאניה בארץ. הם הובלו למחנה מעצר בעתלית שם הוחזקה המשפחה כחצי שנה, ואחרי שחרורם התיישבו ברמת יצחק - רמת גן.

ר' מרדכי גרוזמן שכאמור דבק בחסידי חב"ד ואורחותיה עוד ברוסיה, במוסקבה ובסמרקנד, הקים אף במקום מגוריו החדש בארץ בית כנסת חב"די ברמת-יצחק (אזור ברמת-גן), אותו ניהל במסירות רבה שנים רבות וכן מקווה שהרה.

בנו מאיר צבי נשלח מטבע הדברים לישיבת תומכי תמימים שפעלה אז בתל אביב. את הישיבה ניהל באותם ימים הגה"ח התמים ר' שאול ברוק ע"ה והנער הצעיר מרוסיה קיבל ממנו רבות בלימוד, חינוך והדרכה, ולאורך השנים היה מספר על הרושם העמוק שהותירה עליו דמותו של ר' שאול ע"ה.

בשנת תש"ט הגיעה לארץ קבוצה גדולה מאנ"ש יוצאי רוסיה ששהו עד אז בצרפת והנהגת הישיבה בתל אביב עברה למשפיע הרה"ח התמים ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה. הבחור מאיר גרוזמן הפך עד מהרה לתלמיד מקורב ביותר של הרש"ח, נפשו נקשרה בנפשו, ולמעשה היה לרבו מובהק בדא"ח ובדרכי העבודה הפנימית.

כשהישיבה עברה ללוד והשתכנה ב'פרדס' הידוע, עבר גם הוא לשם. בתנאי התחבורה

[סיפר רעהו, יבדלחט"א, הרב גרשון מענדל גרליק:]

הרב גרוזמן בבחרותו, מימין - רעהו
הת' הקדוש ישראל אריה דברוסקיני הי"ד

יום אחד הגיע לישיבה בלוד למדן לא חב"די כדי להציג את מועמדות למשרת ר"מ בישיבה. מנהלי הישיבה אספו כמה תלמידים מובחרים שיאזינו לשיעור לדוגמה של אותו מועמד ויחוו דעתם עליו. בין הנבחרים היה, מטבע הדברים, גם הת' מאיר-צבי גרוזמן. כשחיפשו אותו כדי לקרוא לו להאזין לאותו שיעור, מצאו והנה טרם סיים את תפילתו. אחד התמימים ניגש אליו להודיע לו שהוא מוזמן להשתתף בשיעורו של הלמדן האורח. הרב גרוזמן היה שקוע בתנועה רגשית מסוימת בתפילתו, והגיב להודעת חברו על ה'שיעור-דוגמא', כאומר 'וואס פאר א נארישקייט דערציילסט דו!...]

לקראת תחילת שנת תשט"ו, בעודנו בחור כבן כבן עשרים ואחד, החל לומר שיעורים בנגלה בישיבה וזו היתה תחילתה של דרך בה צעד עשרות בשנים בלימוד התורה בעיון וביגיעה, בחידוש ובפולחן.

כעבור כשנה, בו' באלול תשט"ו, בא בברית הנישואין עם זוגתו יבדלחט"ט, מרת חיה צביה, בת הרה"ח ר' ישראל יוסף שניאורסון ע"ה (מירושלים-כפר הרואה) שנפטר בדמי ימיו ביו"ד שבט אותה שנה.

השדכן, וגם מסדר הקידושין, היה רבה של בני ברק הגה"ח הרב יעקב לנדא ע"ה.

אחרי נישואיו קבע את מגוריו בלוד, בסמיכות לישיבה, ולמעשה כל ימיו היה קשור בישיבה בכל נימי נפשו. כבר בהיותו אברך צעיר בלוד, היו טובי התמימים מבאי ביתו והם נהנו מכל שעה של שהיה במחיצתו בדיבור בנגלה ובחסידות.

בשנת תשכ"ג, כאשר כיתות הישיבה-גדולה, עברו משכונת הרכבת בלוד לכפר חב"ד, התיישבו גם הרב גרוזמן ובני ביתו בכפר ואף כאן המשיך לשמש כמגיד שיעור בנגלה, ובד בבד להדריך תמימים בדרכי החסידות ובעניני עבודה פנימית ולהתוועד איתם מעת לעת. ביתו של הרב גרוזמן בכפר היה בשכונת לביתו של המשפיע ר' שלמה חיים והקשר בין השניים המשיך להיות הדוק ביותר, על בסיס יומיומי.

היה בידידות גם עם הרב הגאון רבי ישראל גרוסמן ע"ה, שכיהן כראש ישיבה בתו"ת בתקופת לוד ושב לכהן תקופה נוספת גם בכפר חב"ד.

עם ההתיישבות בכפר חב"ד, התחבב הרב גרוזמן מאד על הרב מרא דאתרא, הגה"ח הרב שניאור זלמן גרליק ע"ה, והיה מאד מקורב אליו. הרב ר' שניאור היה מזמין אותו לעיתים קרובות לשבת לצידו בדיני תורה והוא סייע לרב בתחומים נוספים, כמו תכנון ובניית מקוואות הטהרה בכפר. כן עמד לצידו של הגה"ח הרב נחום טרבניק ע"ה, חתנו וממלא מקומו של הרב גרליק ברבנות הכפר, אשר עבד לצידו כר"מ בישיבה.

רבות פעל הרב גרוזמן בחיזוק העניינים הרוחניים בכפר, בנושא שיפור החינוך ואיכות הלימוד בתלמוד-תורה של ילדי הכפר וכן עסק הרבה בתחום החסד והסיוע לנזקקים וכן בפתרון בעיות משפחתיות דיסקרטיות, הן על רקע קשיים כלכליים והן אישיים כשלוס-בית, חינוך ילדים וכד'. וכל אלה נמשכו לאורך כל השנים. דלת ביתו היתה פתוחה ביום ובלילה לכל הזקוק לעצה וסיוע בגשמיות וברוחניות ורבים היו הפונים, מהכפר ומחוצה לו, תלמידים בהווה ובעבר, שלוחים ומקורביהם, ועוד ולעיתים גם שלא מאנ"ש.

בין פעולותיו הרבות בכפר, שהיו בנוסף לעיקר מלאכתו, מלאכת שמים, בישיבה, יש לציין במיוחד שני תחומים.

האחד, היותו חבר פעיל בהנהלה הרוחנית של התלמוד-תורה, תחום שבו עסק ופעל הרבה וזכורה במיוחד פעילותו בשנים תשכ"ז-תשכ"ח כאשר התעוררה שאלת שפת הלימודים, בעברית או באידיש, והרבי כתב על כך מספר אגרות-קודש המהוות אבן-יסוד בנושא החינוך החסידי בכפר חב"ד עד היום הזה.

והשני, פעילותו הברוכה, במסגרת היוזמה להתקנת גנרטור שיספק חשמל לכפר בשבתות וחגים ולא יהיה צורך להשתמש בחשמל שנוצר שלא בהיתר (ברמה הטכנית הארצית של הימים ההם), ענין שהרבי הרבה לעודד בשורה של אגרות ומענות קודש, וכאשר בסופו של דבר הגנרטור הותקן ועבד, הרבי שיבח את פעילותו, באמרו לאביו ר' מרדכי (ביחידות' בסמיכות לפורים תשכ"ח) - 'בנכם הביא לכפר אור כשר לשבת'.

המעורבות שלו בנושא הגנרטור הגיעה לידי כך שיצא, בהסכמתו ובעידודו של הרבי, לגייס כספים למטרה זו בלונדון ובפריז. בהזדמנות היא עשה מספר שבועות לצד המשפיע ר' ניסן נמנוב שהכיר אותו כילד בסמרקנד וכעת הידידות קיבלה ביטוי בדיבורים בזמן איכות של דיבורים פנימיים, וכן עם הרה"ח ר' ישראל נח בליניצקי ע"ה שגם אותו זכר מסמרקנד. האכסניה שלו בפריז היתה אצל הרה"ח ר' יהודה חן (סבו של מי שהיה בהמשך לגיסו, ר' ישראל שי' חן) שאף סייע בידו במלאכת גיוס הכספים להקמת והפעלת הגנרטור. בלונדון סייע בידו מנוער השליח הרב נחמן סודק ע"ה.

ברבות השנים העמיד תלמידים הרבה בקרן אורה זו תורה בעיון יסודי בגפ"ת ושינון שיעוריו האיכותיים, וכן במאור שבתורה חסידות ודרכיה, בתפילה כראוי וכדו'. רבים חבים לו את ההתקדמות וההתפתחות שלהם בשדה הרבצת התורה ותמיד השתדל לעודד ולחזק צעירים הראויים לכך לעשות על עצמם איצטלא דרבנן ולקבל על עצמם משרות של רמ"ם ומשפיעים.

"סיון ה'תשע"ד, מקבל סנדקאות בביהכ"ס מארינא-רושצ'ה הנוכחי, בברית לנינו - לאיוש"ט. בעת הסעודה ציין את זהותו של המוהל, אשר כשמונים שנה לפני כן, הכניסו בבריתו של אאע"ה, בסתר וכנראה ללא מנין, כאילו צי הימים ההם, בדירתם ששכנה באותו אזור במוסקבא."

עם - יבלחט"א בן דודו ר' ראובן שי' רוזנבלאט שמתגורר במוסקבא מאז ועד עתה, ומשמש כבעל-תפילה בביהכ"ס אגוח"ח בב. ברוננאיא בעיר; ועם - יבלחט"א נכדו הת' מנדי גרוזמן שי'

"הנוכחים מבקשים להתברך מהסנדק בסיום הברית"

שנות ה-ע'. בלימוד עם אחד מנכדיו שיחי'

דיבור של חידודי מילין מתוך הערכה הדדית עמוקה ואחוות חסידים מורגשת היטב, היה מצוי בינו לבין מי שהיה המשפיע בתו"ת בכפר חב"ד (בתקופה שלאחר הסתלקותו של הרש"ח קסלמן ע"ה), הוא הרה"ח ר' מענדל פוטערפאס ע"ה.

בנו - יבלחט"א - הרה"ח ר' בערל פוטערפאס שי' מספר כי אביו ר' מענדל "חיבב מאד את מאנק'ע, כמו שמחבבים א-עילווישע'ר יונגערמאן". הם גם היו למחותנים (כאשר אחייניתו של ר' מענדל נישאה לבנו של הרמ"צ) במעורבותו ועידודו של ר' מענדל אישית.

היה פונה לרבי ומבקש את הדרכתו וברכתו הק' בענייני החשובים, הכלליים והפרטיים. עוד בבחרותו זכה, כאמור, למכתבים מפורטים וכך גם בשנים הבאות. תשכ"א ובמשך השנים המשיך ונסע שוב מידי תקופה, והיה כמה פעמים ביחידות'ו בהיכל קדשו. **במשך כחצי יובל שנים**, נהג ללמד בבית הכנסת 'בית מנחם' את מאמרי כ"ק אדמו"ר לפני קבלת-שבת, לקבוצת שומעים שייקרו את השיעור והשתתפו בו בקביעות.

במשך השנים, עסק, התאמץ והשקיע רבות בכמות ובאיכות - בהוראת הרבי - בכתיבת והדפסת שיעוריו עליהם יגע הרבה, וספרו 'אמרי צבי' על הש"ס והרמב"ם נחשב ביותר בקהל הלומדים והמעיינים.

נלב"ע ביום י"ז טבת תשע"ז והותיר אחריו את זוגתו שתחי', בנים ובנות, נכדים ונכדות ובני-ביתם שיחיו, הולכים בדרכו וממלאים תפקידים נכבדים בהרבצת תורה, שליחות ומוסדות חינוך וצרכי-ציבור בארץ ובעולם.

תנצב"ה

סוף שנות ה-למ"ד. התוועדות בשמחה משפחתית של ידיד, עם המשפיע (וגם מחותן) ר' מענדל פוטערפאס ע"ה ועם החסיד (אתו היה בידדות עמוקה) ר' בערק'ע חן ע"ה

תשנ"ה. התבוננות דתפילת-שחרית בתא הרכבת (קופע) בקו מינסק-מוסקווא, באחת מנסיעותיו לסייע לבנו - יבלחט"א - הר"ר ישראל יוסף שי', שליח כ"ק אדמו"ר למדינת בילורוס, בביסוס הפעילות שם (יצוין כי תלמידו-ידידו הרה"ח ר' משה סלונים ע"ה, עמד אז בראש מערכת שלוחי-חב"ד במדינות בריה"מ לשעבר)

לזכות

החתן התמים שמואל שניאור זלמן שי'
והכלה מרת חנה שתחי'
טשעזני

לרגל נישואיהם בשעטו"מ
ביום כ"ח סיון ה'תשע"ז

ולזכות הוריהם וזקניהם
הרה"ח ר' דוד ומרת סטערנא ביילה שיחיו טשעזני
הרה"ח ר' שניאור זלמן ומרת שאשא רייזל יוכבד שיחיו זאיאנץ
הרה"ח ר' ישראל ומרת רייזל שיחיו זאיאנץ
מרת חי'ה צבי'ה שתחי' גרוזמן

*With joy and gratitude to Hashem
we take pleasure in inviting you to join us
in celebrating the marriage of our dear children*

Chani חנה & *Zalmy* שיחיו

*Thursday, the twenty-eighth of Sivan, 5777
the twenty-second of June, 2017*

*Kabolas Ponim at three-forty-five
Oholei Menachem Ballroom
667 Eastern Parkway
Brooklyn, New York*

*Chupah at five o'clock
Lubavitch World Headquarters
770 Eastern Parkway
Brooklyn, New York*

*Dinner following Chupah at Oholei Menachem
Simchas Chosson o'Kallah at nine o'clock
With heartfelt prayers for the immediate redemption*

*Shneur Zalmen & Shoshi
Lajac* *Dovid & Sternie
Chesney*

*Honoured Grandparents
Rabbi Israel & Shoshana Lajac -
Rabbi Meir Tzvi - & Chaya Tzivia - von Gussman
Joseph & Linda Chesney -
Rabbi Meir & Chaya Aronson -*

בעזרת

אט קורים לך על כל הטוב אשר גמלט. ובחסדו
הגדול זכנו בשואי צאצאיו החתן התמים הרב מ'
שמואל שניאור זלמן שיחיו עם בוג הכלה
המזללה מ' חנה תחי'.

החופה תהי' בעודי' למקו' ביום החמישי שמנה
ועשרים ימים לחדש סיון ה'תשע"ז, הבא עלינו ועל כל
ישראל יחי, לטובה ולברכה, בהצרות קודש של כ"ח ארבע
נשיא דורנו, 22 אסטען פארקוויי, אשר בעי'ת ברוקלין.
ניו יארק ע"א, בשעה החמישי'ת בשעה טובה ומצלחת.
הקבלת פנים וסעודת החתונה תהי'תה באולם אחי' מנחם,
667 אסטען פארקוויי, ברוקלין, ניו יארק.

בשפחה טובה לבב נקרא ליחידיו ומכיריו אשר זאילו
טא לשפוח אתנו יחידיו, ביום שפחות לבבנו, ולברך את הו'ג
יחי, ואודנו סולט, בברכת מיט, וחיים מאשרים בגשפיות
והחיות.

האיל הטוב הוא יתברך, יברך את כבודו ואנשי ביתו
יחי, בתוך כלל אחי'ו יחי, בברכות מאלפות מנפש ועד
בשר.

מקוריהם ומכיריהם

הדי החותן
דוד ומטערנא ביילה
טשעזני
קיאן היטס, ניו יארק

הדי הכלה
שניאור זלמן ושאיטא רייזל יוכבד
זאנץ
פאלא, ברי'ל

עמדות וקנים בני בנים ותשפידת בנים אבותם
קר' יסוף וליבא חי' טשעזני חי'
הרב קאד צני געז הילה צבי'ה שחי' גרוזמן

* הקבלת פנים בשעה 3:45. החופה בשעה 5:00.